

AB LLICENCIA ECLESIASTICA

L'Emm. Sr. Cardenal que fou bisbe de Barcelona, l'Excm. Sr. Arquebisbe de Tarragona y els Excms. Srs. Bisbes de Tortosa, Vich, Urgell, Lleyda, Gerona, Solsona, Mallorca y Elna (Perpinyà) concedexen 200, 100 y 50 dies d'indulgencia a sos diocessans qui devotament llegiran o sentiran llegir aquesta fulla.

SANTORAL

Dia 4, Diumenge XVI després de Pentecostés.—✠ Ntra. Sra. de la Consolació.—Ntra. Sra. de la Cinta en Tortosa.—Ntra. Sra. del Puig en Valencia.—Sants Moisès, profeta; Rufi, Silvá y Vitálich, noys, mrs.; Marcelo, bisbe y mr.; Marino, diaca y conf.—Santes Rosalia de Palerm, verge y mr.; dues Santes Cándides; Rosa de Viterbo, verge; Ida, viuda.

Dia 5, Dilluns.—Sants Llorens Justinià bisbe y conf.; Victori, bisbe y mr.; Rómul, mr.; Eudossi, Zenón, Macari y altres 1,104 soldats companys, mrs.; Bertí, abat y conf.—Sta. Obdula, vge.

Dia 6, Dimars.—Sants Zacarias, profeta; Onesiforo y Porfiri, mrs.; Cólido, Eugeni y 10 companys, mrs.; Petroni, bisbe y conf.; Eleuteri, abat.—Santa Limbania, verge.

Dia 7, Dimecres.—Sants Joan, Eupsiqui y Sozonte, mrs.; Nemori, diaca y mr.; B. Mateu d'Argiento, bisbe y conf.—Santa Regina, verge y mr.

Dia 8, Dijous.—✠ EL NAXEMENT DE NOSTRA SENYORA.—Sants Adrià, mr.; Eusebi, Nectaro y Zenón, germans, mrs., Corbinia, bisbe y conf.—Santa Adela viuda, y monja.—En Esparraguera el B. Domingo de Castellet, mr.

Dia 9 Divendres.—Nostra Senyora del Claustre, patrona de Solsona.—Sants Sergi, papa y conf.; Omer, bisbe; Doroteo, Gorgoni y Estrató, mrs.; Pere Claver, S. J. conf.—Stes. Basilia, noya, mr., y Maria de la Cabeza, esposa de Sant Isidro.

Dia 10, Dissapte.—Sants Iliari, papa y conf.; Nicolau de Tolentino, conf.; Saivi y Agapi, bisbes y confs.—Santes Menodora, Metrodora, y Mimfodora, germanes, verges y mrs.; Pulqueria, emperatriu, verge.

Dia 11, Diumenge XVII després de Pentecostés.—✠ EL DOLCISSIM NOM DE MARIA.—Sants Proto y Jacinto, germans, mrs.; Vicens, abat y mr.; Pafnuci, Pacient y Emiliá, bisbes y confs.; Adelf, abat.—Santa Teodora Alexandrina, penitent.

Evangelí del diumenge XVI després de Pentecostés

(Sant Lluch, XIV, 1—11.) Y succehí, que entrant Jesús en dissapte a casa d'un dels principals fariseus pera menjar pá, ells l'estavan observant. Y veus aquí qu'un home hidrópich estava davant d'ell. Y Jesús dirigint sa paraula als doctors de la llei y als fariseus los digué: ¿Es licit curar en dissapte? Emperó ells callaren. Llavors ell tocant lo hidrópich, lo curá y despedí. Y'ls respongué y digué: ¿Quié es entre vosaltres, que veyent son

bou o son ase caygut en un pou no'l tregui immediatament, encara que sia dia de dissapte? Y no li podian respondre a estes cosas. Y observant també com los convidats escullian los primers puestos en la taula, los proposá una parábola y digué: quan sias convidat a bodes, no t'assentis en lo primer setí, no sia que hi haja allá altre convidat de més consideració que tu. Y que vinga'l qui't va convidar a tu y a ell, y't diga: ce-deix lo puesto a aquest, y aleshores tingas tu, avergonyit, que acudir a ocupar l'últim setí. Ans bé quan sias convidat, ves y assentat en l'últim lloch a fi de que quan vinga lo qui t'ha convidat, te diga: Amich, feste més amunt. Llavors serás honrat devant dels que estigan ab tu en la taula. Perque'l qui s'exalta será humiliat, y'l qui s'humilia será exaltat.

REFLEXIÓ.—El diví Salvador no ignorava l'odi que'ls fariseus tenian contra ell. A pesar d'axó, Jesús va sens dificultat alguna entre aquells homes per obrar un prodigi; perque vol que'l seu miracle sia vist, examinat y judicat pels matexos homes que l'odian més encarnisadament. May podrá dir la incredulitat que'ls miracles, en que's funda la veritat del Cristianisme, no han tingut altres testimonis que homes fàcils d'enganyar per la seva senzillesa y disposats a ser enganyats per les seves preocupacions. Jesucrist ha confós aquest subterfugi dels enemichs de la seva religió. Els seus matexos perseguadors, els que ben prompte anavan a ser els seus botxins, aquesos son els cridats per ell per presenciar les seves obres maravellooses. Ell volía, com en efecte ha succehit, que'ls seus miracles no poguessen negarse jamay, ni fins per aquells matexos que tinguessen interés en negarlos. Pera persuadir als fariseus emplea nostre diví Mestre el doble recurs de la seva omnipotencia y'l de la seva suprema sabiduría, donantnos exemple de proposarnos sempre algún objecte de utilitat espiritual en totes nostres relacions socials, buscant en la companyia dels bons nostre be, y en la dels pecadors el be d'ells; rebent d'uns la edificació per portarla als altres y excitantnos a la virtut ab l'exemple d'aquells, a fi de poder ab el nostre apartar a aquestos altres del vici.

Soliloquis de Sant Agusti

Oh llum del enteniment, oh veritat lluminosa, oh verdadera claredat, que ilumina tot home qui ve a aquest mon; que hi ve sí, mes que no l'estima, perque qui ama el mon, se fa enemich de Deu: dissipeu les tenebres de sobre l'abisme de la meva ánima, a fi de que os vegi, os conegui, os ami. El qui os coneix os ama, s'oblida de sí, os ama més a que sí mateix, se dexa a sí y ve a vos per gaudir de vos. Perque os conech poch, os amo poch; y perque os amo poch m'alegro poch en vos.

No m'alegro en vos ni m'adheresch a vos, perque jo estich en les cosas exteriors, y vos en les interiors; jo en les temporals, vos en les espirituals; jo en les transitories, vos, Senyor, en les eternes. Vos al Cel, jo a la terra; vos amau cosas altes, jo les baixes; vos les celestials, jo les terrenes; y quan pogueren avenirse aquestes cosas contraries?

Infelis de mí, quan podrá la meva obliquïtat adequarse a la vostra recititut? Vos, Senyor, amau la soledat, jo la multitut; vos el silenci, jo les parleries; vos la veritat, jo la vanitat; vos la puresa, jo seguesch l'immundicia. ¿Qué més, Senyor? vos verdaderament bo, jo mal; vos piadós, jo dolent; vos sant, jo miserable; vos just, jo injust; vos llum, jo ceguera; vos vida, jo mort; vos medicina, jo malaltia; vos alegria, jo tristesa; vos suma veritat, jo completa vanitat, com tot home vivent.

L'oferta més rica

Etern Pare, jo os oferesch la preciosa Sang de Jesús en satisfacció de mos pecats y per les necessitats de l'Iglesia.

(100 dies d'indulgencia cada vegada.)

PATRÓ DE LA SETMANA.—SANT OMER, BISBE.

Es anomenat ab rahó l'Apòstol de l'Artois, el Sant qual nom encapça aquestes ratlles. Nascut a Goldenthal en la Suïssa desde petit mostrá inclinació al monacat, que abraçá ab son pare Friulf quan se morí sa mare Domitta, entrant al monastir de Luxenill que dirigia Sant Eustasi. Les virtuts y ciencia de Omer no restaren pas closes en la soledat, sino que feren que els turenesos l'escullissen per llur Bisbe l'any 637. Constituhit pastor y pontífice fou un model de prelats per les dots apostóliques de que doná probes en la evangelisació de sa diócesis y dels païssos vehins. Incansable era en la predicació y en açudir per tot allá ahont pogués convertir algú y pogués portar una ánima a Cristo. Deu li concedí el dó de fer miracles, llegintse d'ell que al batejarlo doná la vista a un infantó nascut cego; pero també va probarlo ab la pérdua de la vista quan feya trenta anys que exercia el ministeri pastoral, sens que Sant Omer se torbés puix deya que li quedava obert l'ull de la contemplació de les coses divinals. Al assistir a la traslació de les reliquies de Sant Vast li fou tornada la claretat dels ulls, pero

Omer, que havia experimentat com pels ulls entrap soyint les distraccions, pregá a Deu que li alcancés novament la ceguera, quedant sens l'us de la vista fins a la mort que li sobrevingué envers l'any 671, mentres estava ocupat en un viatge pastoral. Sa mort fou preciosa devant del Senyor, passant d'aquest mon mentres pronunciava les darreres paraules que digué Jesús en la creu.

ORACIÓ.—Concediunos vos suplicam, omnipotent Deu que la veneranda solemnitat de vostre confessor y pontífice Sant Omer, augmenti en nosaltres la devoció y la salut. Per Cristo Senyor nostre. Amen.

La força del Papat

Els que inclinan respectuosament els seus fronts al oir la paraula sortida del Vaticá, els qui abandonan son propi parer pera subjectarse a lo que'ls dicta un home que s'anomena el *Papa*, no son tan sols els senzills e ignorant: mireulos be: en sos fronts altius descubrireu el sentiment de llurs propies forces, y en sos ulls vius y penetrants veureu que s'hi trasllueix la flama del geni que guspireja en son esperit. En ells hi regonexereu als matexos que han ocupat els primers llochs de les academies europees, que han omplert el mon ab la fama dels seus noms, noms tramesos a les generacions futures entre corrents d'or.

(Balmes.—Protestantismo.—Cap. III.)

No hi ha més que una cosa jove sobre la terra y aquesta es el cristianisme.
(E. Hello.)

CULTES DE LA SETMANA

Avuy diumenge, dia 4, La primera missa serà a les 6 ab plàtica sobre l' Evangeli del dia; la segona, a les 8; y l' última, a les 9; a les 11, ofici, fentse avans la processó del Roser per la plassa de Sta. Maria. Tarde, a dos quarts de tres ensenyança de Doctrina pels noys y noyes; a les 7, funció de rogatives ab Exposició del Santíssim y conferència doctrinal a l' últim.

Dilluns, comensará un triduu a honra y gloria de Sant Joseph ab missa cada dia, a les 11, a intenció de una persona devota del gloriós Patriarca.

Dijous. La Nativitat de Nostra Senyora, se dirá missa a les mateixes hores del diumenge avans; a les 10, ofici en la capella de Ntra. Sra. del Roure.

Tarde, a dos quarts de tres, ensenyança de Doctrina pels noys y noyes; a les 7, la funció de costúm y conferencia doctrinal.

Diumenge, dia 11, la primera missa, a les 6.

Estadística parroquial desde'l 20 del mes passat al 3 del present

BATEIGS: Diumenge, dia 21, Jaume, Joan, Joseph, nat del dia 19, fill, de D. Patllari Batchellí y de D.ª Angela Batchellí. Padrins; D. Jaume Batlle y D.ª Dolors Batchellí. Diumenge dia 28, Joseph, Agustí, Romá, nat del dia 21, fill de D. Joan Casadesús y D.ª Maria Vila. Padrins: Joseph Vila y Margarita Crós.

MORTS: Dissapte, dia 20, Amadeo Sanjuán y Sibidi, de edat 10 mesos. Dimecres, dia 24. Maria Teresa Ponsá y Gorina, de edat 5 mesos.

Malalts que han rebut els Sants Sagraments: Divendres, dia 2, Donya Francisca Gorina y Lacot; Viátich.